NEA HUND

SELBU TREKK- OG BRUKSHUND-KLUBB 19 82

Nr. 3 Desember 2004 Årgang 22

Styret i

Selbu Trekk- og Brukshundklubb
ønsker alle medlemmer

ei God Jul
&
et riktig Godt, Nytt År!

PS! Husk å trimme sammen hunden også i jula!

STBK - styre 2004

Leder	Ann Elin Stornes	73818375
Sekretær	-	
Kasserer	Wenche R. Krogstad	73817547
Styremedlemmer		
	Gustaf Spets	73819606
	-	
Varamedlem		
	-	
Støttekomite		
	Toril Kjeldstad	73817318
	Kari Myklebust	73819767
	Bente Åkervik	73819300
Valgkomite		
	Rudolf Lorentzen	73817310
	Thorill Sørflakne	73817350
Blodsporkomite		
	Stig Meier Berg	92603856
	Wenche R. Krogstad	73817547
	Sigrid Edvardsen	73817661
	-	
Revisorer		
	Ivar S. Hanem	73817832
	Frode Langseth	73819935

Medlemsskap i STBK

Kontingent pr. kalenderår:

Familiemedlemskap	kr.	175,-
Hovedmedlem	kr.	150,-
Støttemedlem	kr.	75,-

* Som hovedmedlem eller familiemedlem mottar du NeaHund
* Som medlem er du også assosiert medlem i NKK
* Medlemsskapet opphører ved skriftlig utmeldelse innen 31.12. inneværende år.

Klubbens bankgirokontonummer:
4285 07 90234

NEA HUND

er et organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb

Utkommer 3 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved minst å tegne støttemedlemskap i STBK.

Redaktør:
Wenche Randi Krogstad (WeRK)
tlf.: 73 81 75 47
e-post: wenche.krogstad@selbunett.no

Skrevet og kopiert ved ***Selbu DataSats***

Annonsepriser:
1/2 side x 3 nummer: kr. 400,-
1 side x 3 nummer: kr. 800,-

Stoff til NeaHund sendes til:
Wenche R. Krogstad, Nordlia 9, 7580 Selbu

Manusfrist nr. 1-05 er 15. mars 2005

Klubbens hjemmeside:
www.selbunett.no/stbk

Innhold 3/2004

Lederen	2
Siden sist og framover	4
Bevegelige prøver 2004	6
NKKs instruktør trinn I	8
Freestyle - danse med hunder	10
Fra mattilsynet	11
Glade juuuul!	13
Med Thea på funksjonsanalyse	16
Har hunden din angst for raketter?	24
Er sinte hunder sinte? (Hallgren)	26
Det finnes bare to innlæringsmetoder	32
Reise med hund og katt	34
Snørekjøring med hund	36
Terminliste Trøndelag	41
Resultatbørs, prøver	42
Til salgs	43

Siden sist og framover

- WeRK -

Det har vært en rolig høst når man ser bort i fra alle høststormene og regnet - og snøen som plutselig lavet ned i november. - Men det er vel som det skal være på denne årstiden.

Derimot har det vært en ganske travel høst på prøvefronten. I alle fall når det gjelder bevegelige blodsporprøver. Vi har fått trasket noen kilometer bak både "gamle travere" og nybegynnere der alle har hatt det samme målet - å gjennomføre et vellykket stykke sporarbeide i godt samarbeide med "sporsjefen" - hunden. Og det er både tilfredsstillende og hyggelig når både hundefører og dommer kan si seg fornøyd med resultatet.

Da elgjakta startet var det bare å trekke ned på Selbutunet igjen for å jobbe mer med brukshund-øvelser. Det er mye å finne på, så hverken hund eller eier trenger å kjede seg; forskjellige typer feltsøk, taptapport, rapport, slepespor og folkefot - og det helt siste på sporfronten - ID-spor. Veldig interessant og garantert noe vi skal jobbe mer med når snøen har tatt farvel igjen.

I klubbens kjeller-rom på Selbutunet har vi nå satt inn flere av agilityhindrene slik at det er mulig å trene litt på hopp og balanse selv om banen ute er nedsnødd. Matter er lagt ut i begge rom, og det er fin plass til både lydighets- og utstillingstrening.

Framover

Søndagstreninga på Selbutunet starter opp igjen etter jul, og blir det gode snøforhold kan det bli aktuelt med snø-søk etter folk eller gjenstander for den som har lyst til å prøve dette. Møtetid er som regel kl. 11.00, men det kan være lurt å ringe undertegnede for å forsikre seg om at ikke noe annet er bestemt.

Den sosiale onsdagstreffen vil også fortsette etter jul. Oppmøtetid er kl. 18.00 - og sted er som vanlig Selbutunet. - Og vi er enten ute eller inne, alt etter vær og føreforhold.

Så ønsker jeg dere alle ei fredelig jul og et godt, nytt, aktivt hundeår!

Vi gratulerer Wigdis og Øystein Sjursen!

Solan (strihårdachsen Råfotens C-Solan, f.13.04.02)
innehar nå hele 5 Champion-titler!
Norsk og Svensk Viltsporchampion, Norsk og Svensk Utstillingschampion
- og sist, men ikke minst,
lørdag 18. desember ble han også Norsk Jaktchampion!

Årsmøte 2005

avholdes
innen uke 9 på Selbutunet

Årsmøtesaker må være inn til
Selbu Trekk- og Brukshundklubb
Postboks 21, 7581 Selbu

senest 4. februar 2005.

Endelig innkalling kommer i januar.

Nye medlemmer i STBK - f.v. taigan-mynde Cleo og wippetene Maud og Håkon.
Foto: Bente Hårstad

Bevegelige prøver i 2004

- Av WeRK -

Klubben hadde søkt om, og fått tildelt bevegelige prøver helt fra 1. mai til 15. september (blodspor) og 1. juli til 30. november (ferskspor). Blodsporprøvene var delt opp i tre perioder, og ferksporprøvene i to.

Det startet rolig med 2 påmeldte ekvipasjer søndag 2. mai. Stig M. Berg dømte springerne Orfeus til Birgit Westgård og Lotta til Bodil Holm. - Det var kanskje litt tidlig i sesongen ennu, for resultatene ble henholdsvis en 3. premie og en 0.

Så var det ingen flere påmeldinger før 31. juli. Da hadde vi kommet inn i periode to. Nå var det hele 7 påmeldte hunder, også denne gangen engelsk springer spaniel. Vi måtte engasjere alle våre dommere; Stig M. B. og Wenche R. Krogstad dømte 3 hunder hver og Kjersti Andresen dømte en.

Siste perioden hadde vi 9 påmeldte hunder, hvorav 7 gikk lørdag 11. september. Småviltjakta hadde startet dagen før og det var mye trafikk i terrenget av jegere med hund. I tillegg så vi mye storfugl, og alt dette forstyrret nok hundene en del. Resultatene ble deretter - 3 x 2. premie, 1 x 3. premie og 3 x 0. premie. De siste to hundene ble dømt til hver sin 2. premie. Dommere for denne perioden var Stig og Wenche.

Ingen meldte seg på ferksporprøver, men vi har nye prøveperioder neste år i begge.

Resultater - bevegelige prøver 2004

1. periode (01.05. - 30.06)

Birgit Westgård, Trondheim m/ NSVCh Desperados Proto Orfeus (eng. springer sp.) - 3. pr
Bodil Holm, Sparbu m/ Debs Seashell (eng. springer spaniel) - 0. premie

2. periode (01.07. - 15.08.)

Monica G. Holthe, Stjørdal m/ NVCh Ingribakkens Iliade (eng. springer sp.) - 1. pr. m/ HP
Lise Tromsdal, Verdal m/ Kahills Coco Chanel (eng. springer sp.) - 1. premie
Bodil Holm, Sparbu m/ Debs Seashell (eng. springer spaniel) - 1. premie
Hilde Kolstad, Verdal m/ NVCh Desperados Nicoline (eng. springer sp.) - 1. premie
Bodil Holm, Sparbu m/ NSVChNUCh Desperados Najade (eng. springer sp.) - 0. premie
Vanja E. T. Sliwa, Støren m/ Barecho Sensible Choice (eng. springer sp.) - 0. premie
Jon Sæther, Molde m/ NUCh Brigadoon Ebony & Ivory (eng. springer sp.) - 0. premie

3. periode (16.08. - 15.09.)

Signe H. Nordsve, Hommelvik m/ Zebastian Odin (bouvier des flandres) - 2. premie
Nina Fure Guldseth, Selbu m/ Oscarberg Thea (rottweiler) - 2. premie
Bodil Holm, Sparbu m/ NSVChNUCh Desperados Najade (eng. springer sp.) - 2. premie
Hilde Kolstad, Verdal m/ NVCh Desperados Nicoline (eng. springer sp.) - 3. premie
Tove I. Kaspersen, Skatval m/ Doberguards Gabrielle (dobermann) - 0. premie
Nina Fure Guldseth, Selbu m/ Midtskogmarkas Luna (norsk elghund grå) - 0. premie
Oddvar Paulsen, Trondheim m/ Mira (wachtelhund) - 0. premie
Nina Fure Guldseth, Selbu m/ Midtskogmarkas Luna (norsk elghund grå) - 2. premie
Anne Langerud, Stjørdal m/ Desperados Rigoletta (eng. springer spaniel) - 2. premie

De to ungdommene, Lise Tromsdal og Tikila (Kahills Coco Chanel) har hittil rukket å sanke to 1. premier på STBK's sporprøver i år. Den første fikk de på fastprøven 3. juli. Der fikk Tikila (f. 10.03.03) også premie som Prøvens Yngste Premierte Hund - litt spesielt at også eier var yngste deltaker!

På den bevegelige prøven 31. juli ble det nok en flott førstepremie. Tikila og Lise har nå mer enn nok førstepremier (+ 2 x HP) på blodspor til viltsporchampionatet. Godt gjort! Vi håper å se dem igjen på våre prøver her i Selbu i årene framover.

På bevegeligprøven 11. september fikk vi besøk av klubbens mest eksotiske medlem, nemlig taigan Cleopatra fra Kirgisistan. Etter at de påmeldte hundene var ferdige med prøvesporene sine, fikk hun forsøke seg på slepespor m/ død kanin og elgskank. Dette syntes Cleo var skikkelig interessant, så til våren blir det nok flere treningsøkter med spor i marka.
På bildet har hun nettopp fått to nye bekjentskaper som også var spennende - nemlig springerfrøknene Tikila og Lotta.

NKKs instruktør trinn I

- WeRK - Foto: Per T. Haugen -

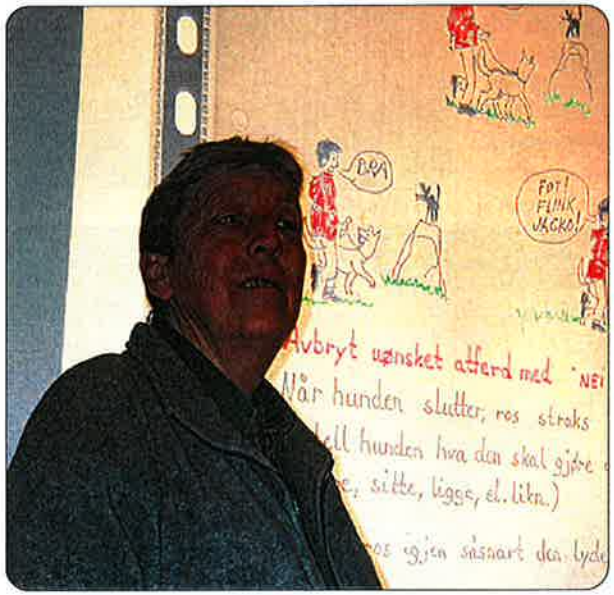

Instruktør Helge Growe fra Trondheim har ingen problemer med å holde på oppmerksomheten til elevene.

Interessant stoff blandet med masse erfaring fra forskjellige hundeaktiviteter og -raser fører stadig til "avsporinger" og livlige diskusjoner; "Dere er en kjempegjeng", sier Helge, som liker å ha deltakere som engasjerer seg.

Krav og utdanning for å bli bemyndiget

Formelle krav:

* være minst 18 år gammel
* være medlem i NKK eller samarbeidende klubb
* vise stor interesse for arbeide med hund
* forplikte seg til å virke som instruktør
* ha et tillitsvekkende vesen
* akseptere og følge de til enhver tid gjeldende regler
* med bakgrunn i ovennevnte være anbefalt av sin lokale klubb som instruktør trinn I. Anbefalingen må signeres av formann i klubben, samt en til i styret.

Praktiske krav:

* ha gått som hjelpeinstruktør i minst 20 timer under godkjent instruktør
* ha trent med egen hund og oppnådd minst ett av følgende krav etter NKK's regelverker:
  * NBF: Godkjent resultat i Brukshund kl C
  * N.Sch.K.: Startet i kl. B (spor el. rundering) m/ godkjent karakter i 9 av 10 øvelser, dvs. karakteren 5. Brukshundøvelsene må bestås.

* RIK: SL1 (Spor- og Lydighetsprøve 1)
* Andrepremie i kl II LP
* Deltatt i kl II agility
* Andrepremie kl AK på jaktprøve for retrievere
* Andrepremie på fugl-/ hare- eller elghundprøve
* B-godkjent redningshund - ettersøkning i Norske Redningshunder
* Trent og ført fram tjenestehund til godkjenning i offentlig etat.

Hvis man mangler ett av de praktiske kravene gis automatisk ett års utsettelse. (Dvs krav med egen hund eller praksis som hjelpeinstruktør). Man har en frist på 3 år etter bestått eksamen til å sende inn dokumentasjon til NKK. Etter det vil utdanningen blir regnet som foreldet og alle papirer makulert.

Selve kurset er på 45 timer, og avsluttes med skriftlig og muntlig eksamen.

Dispensasjon for Norges Jeger- og Fiskeforbund

Det dispenseres fra de praktiske kravene for å delta på instruktørkurs etter NKK's Utdanningsplan for instruktører trinn I fro de i forbundet for oppfyller følgende:

* Autoriserte dommere - jaktprøvedommere og dommere ettersøk.
* Utdannelse som instruktør fra andre forbund, f.eks. FKF-instruktører (Fuglehund Kl. Forb.)
* Utdannet fase-III instruktør ettersøk.

Deltakerne på instruktørkurset - bak f.v. Wenche Aas Myhren (Rennebu), Ingunn Ebbesvik (Klæbu), Wenche Krogstad (Levanger), Jens Holthe (Stjørdal), Hilde Kolstad (Verdal), instruktør Helge Growe (Trondheim), Monica Gustavsson Holthe (Stjørdal). Foran f.v. Marit Edvardsen (Trondheim), Stig Meier Berg (Selbu), Wenche Randi Krogstad (Selbu), Trude Jørgensen (Alvdal), Nina Fure Guldseth (Selbu). Fotograf Per Torgeir Haugen er av naturlige årsaker ikke til stede på bildet.

Freestyle - danse med hunder

Bilder fra finalen på Stora Stocholm i desember 2004. Tar noen utfordringen?

Innførselsvilkår for hund og katt

Fra Sverige:
Ingen krav for dyr som kun har oppholdt seg i Norge eller Sverige de siste 6 måneder.

Fra UK og Irland:
Pass som inneholder navn på dyrets eier og en beskrivelse av dyret og som dokumenterer gyldig ID-merking samt at dyret er behandlet med praziquantel mot ekinokokkose (bendelorm) max 10 dager før innreise. Ekinokokkosebehandlingen skal gjentas senest 7 dager etter innførselen og være dokumentert i passet av veterinær.

Fra alle EU-land unntatt Sverige, UK og Irland:
Pass som inneholder navn på dyrets eier og en beskrivelse av dyret som dokumenterer gyldig ID-merking samt at dyret er behandlet med et middel mot ekinokokkose (f.eks. prazi-quantel eller epsiprantel) max 10 dager før innreise. Ekinokokkosebe-handlingen skal gjentas senest 7 dager etter innførselen og være dokumentert i passet av veterinær. I tillegg skal dyret være vaksinert mot rabies med en inaktivert vaksine i henhold til vaksineprodusentens anbefalinger og det skal foreligge svar fra et godkjent laboratorium på en blodprøve som er tatt mellom 120 og 365 dager etter siste rabiesvaksinering som viser at dyret har et antistoffnivå på minst 0,5 IE/ml. For at dokumentasjonen for tilstrekkelig høyt antistofftiter skal beholde sin gyldighet, må dyreeier sørge for at dyret blir revaksinert mot rabies innenfor den tidsrammen vaksineprodusenten anbefaler; overskrides fristen for revaksinering, må det taes ny blodprøve.

Fra lavrisiko 3.-land (land oppført i forordningens vedlegg II, del B punkt 2 og del C - se under):
Veterinærsertifikat undertegnet av offentlig veterinær i avsenderlandet eller, ved tilbakeførsel av dyr, pass som inneholder navn på dyrets eier og en beskrivelse av dyret og som dokumenterer gyldig ID-merking samt at dyret er behandlet med praziquantel mot ekinokokkose (bendelorm) max 10 dager før innreise. Ekinokokkosebehandlingen skal gjentas senest 7 dager etter innførselen og være dokumentert på veterinærattesten av veterinær.

I tillegg skal dyret være vaksinert mot rabies med en inaktivert vaksine i henhold til vaksineprodusentens anbefalinger og det skal foreligge svar fra et godkjent laboratorium på en blodprøve som er tatt mellom 120 og 365 dager etter siste rabiesvaksinering som viser at dyret har et antistoffnivå på minst 0,5 IE/ml.

Mattilsynet

Fra ikke listeførte 3.-land (land som ikke er oppført i forordningens vedlegg II, del B punkt 2 og del C - se under):
Veterinærsertifikat undertegnet av offentlig veterinær i avsenderlandet som inneholder navn på dyrets eier og en beskrivelse av dyret og som dokumenterer gyldig ID-merking samt at dyret er behandlet med et middel mot ekinokokkose (f.eks.praziquantel eller epsiprantel) max 10 dager før innreise. Ekinokokkose-behandlingen skal gjentas senest 7 dager etter innførselen. I tillegg må dyret oppholde seg minimum i 4 måneder på godkjent karantene i Norge pluss 2 måneder i «hjemmekarantene» isolert fra andre dyr. Eieren eller den som har ansvaret for dyrene skal ved grensekontroll kunne legge frem en skriftlig bekreftelse fra den som har ansvaret for karantenen om at den er klar til å motta dyrene.

Land oppført i forordningens vedlegg II

Del B punkt 2:

- Andorra
- Island
- Liechtenstein
- Monaco
- San Marino
- Sveits
- Vatikanstaten

Del C:

- Ascension
- Antigua og Barbuda
- De nederlandske Antillene
- Australia
- Aruba
- Barbados
- Bahrain
- Bermuda
- Canada
- Fiji
- Falklandsøyene
- Kroatia
- Jamaica
- Japan
- Saint Christopher og Nevis
- Caymanøyene
- Montserrat
- Mauritius
- Ny Caledonia
- New Zealand
- Fransk Polynesia
- Saint Pierre og Miquelon
- Singapore
- Sankt Helena
- USA
- Sankt Vincent og Grenadinene
- Vanuatu
- Wallis- og Futunaøyene
- Mayotte

- God dag! Jeg heter Enni og bor i Finnland.

- Nå tenker jeg å underholde med en liten sang, om dere ikke forsmår.

- Glade juuuul! Hellige juuuul!

- Håper dere likte den. Takk for meg!

MAXBO

KLART DU KAN

Maxbo Selbu

Tlf.: 73 81 04 40 - Telefax: 73 81 04 49

coop Marked
7580 Selbu

Tlf.: 73 81 60 00
Fax: 73 81 78 14

coop byggmix
7580 Selbu

Tlf.: 73 81 60 01
Fax: 73 81 78 14

HAPPY DOG

Er fremstilt av første klasses råvarer, noe som er helt avgjørende for et godt sluttprodukt. Når så dette blir riktig balansert, får hunden din et velsmakende måltid som gjør at det ytre funkler og det indre funker

Happy Dog nå med

TRYGGHETSGARANTI

Er Du ikke fornøyd - send oss varen, Du får pengene igjen!

Forhandler
Stig Meier Berg
Nordlia 9, 7580 Selbu, tlf. 73 81 75 47

HAPPY DOG
Sunnere, helt enkelt !!

ALLTID ET FOR SOM PASSER DIN HUND

HAPPY DOG
Sunnere, helt enkelt !!

Med Thea på funksjonsanalyse

- Tekst og foto: WeRK -

Hva er en funksjonsanalyse?

Følgende er oppgitt om funksjonsanalysen i NKK's regler.

Formål:

"Funksjonsanalysens tilsiktede mål er å beskrive / måle i hvor sterk grad hunden er i besittelse av visse egenskaper og atferdstrekk som har stor betydning i avl og innlæring."

Da Nina kjøpte Thea underskrev hun en kontrakt der hun lovte å stille med hunden på funksjonsanalyse når Thea var ca 2 år. Søndag 29. august hadde oppdretter Stein Presthus ordnet med prøve for "sine" valper på Nidaros sitt anlegg ved Jonsvatnet. Undertegnede var så heldig å få være med som tilskuer og fotograf.

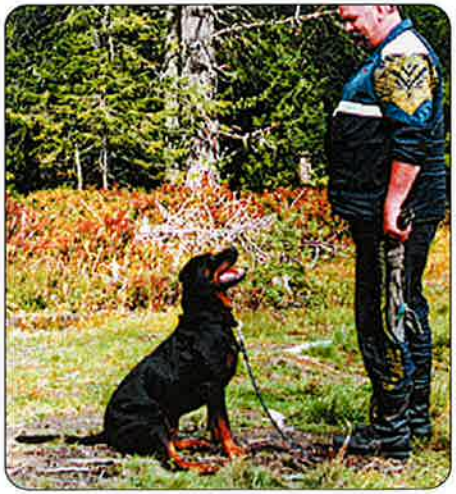

Tilgjengelighet

Thea fikk hilse på en gruppe tilskuere som forholdt seg passive. Dette skulle fortelle dommerne om hvor tilgjengelig hunden var og hvor villig hun var til å ta kontakt. Thea er en sosial dame, så der skåret hun høyt.

Lekelyst

Nina skulle få Thea til å leke dra-kamp med filla, noe som gikk ganske bra etterhvert, selv om dette ikke er noe Thea og matmor har trent så mye på.

Deretter skulle Thea leke dralek med øvelsesleder'n. Det gikk også fint.

Så skulle hun testes i hvordan hun reagerte på at leder'n ble passiv og ikke fektet med filla mer - som bildet viser, satte hun seg ned og så på mannen; - Lurer på hva han vil jeg skal gjøre nå?

Jaktlyst

En hvit fille blir dratt mellom flere pinner for så å forsvinne i et rør. Hunden blir holdt til filla har forsvunnet og blir så sluppet for å teste hvor ivrig den er til å forfølge byttet og evt. søke etter det når det har forsvunnet.

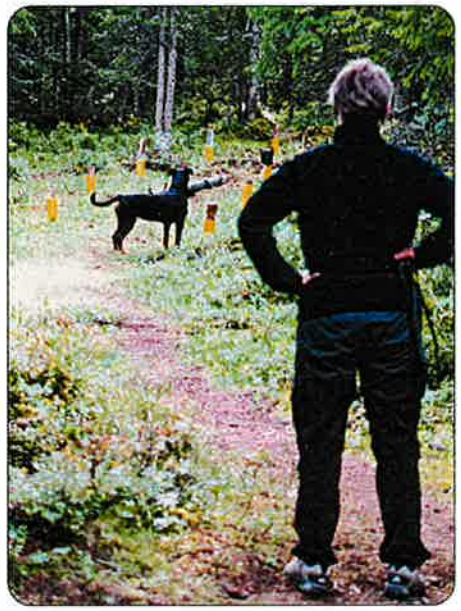

Søkslyst

Thea ble ganske forvirret da filla forsvant og brukte litt tid på å finne ut hvor den hadde tatt vegen.

Byttegripende

Så skulle Nina holde hunden igjen, og filla ble dratt videre ut av røret i den enden og forsvant bak et tre via noe flere pinner. Thea spurtet etter og forsvant ut av syne - fant hun igjen personen som lå bak og dro i lina, kanskje?

Hun kom tilbake og tok med seg filla tilbake på vegen.
- Og det var nettopp det hun skulle gjøre.

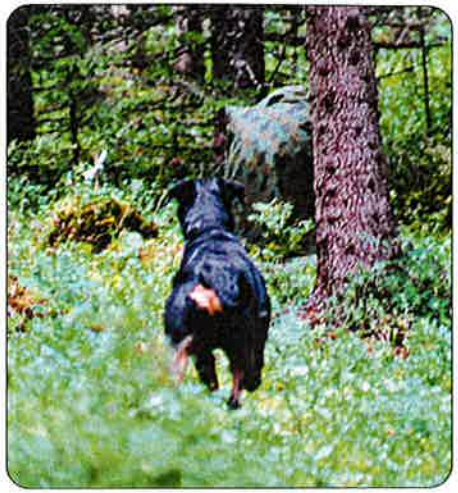

Førertilknytning/koordinering

Øvelsesleder holder hunden og Nina løper mellom en del stirrende, grinende pappfigurer og setter seg ned, godt gjemt bak et tre. Thea blir sluppet og man tester hvor ivrig hunden er til å finne flokkleder tross alle de fæle og truende figurene som må passeres for å finne igjen henne.

- Det gikk i rakett-fart!

Jaktkamp - stort bytte

Thea og Nina "går tur på stien". Et stykke lenger framme hopper og løper en figurant tvers over stien, påkledd kamo-stoff. Figurant-haren setter seg ned og Thea blir sluppet.

Nå testes hundens mot til å løpe fram og undersøke det merkelige "dyret" på egen hånd, uten støtte fra eier.

Thea løp halve strekningen fram, men så ble det litt for skummelt og matmor måtte bli med for å se hva dette var for noe merkelig.

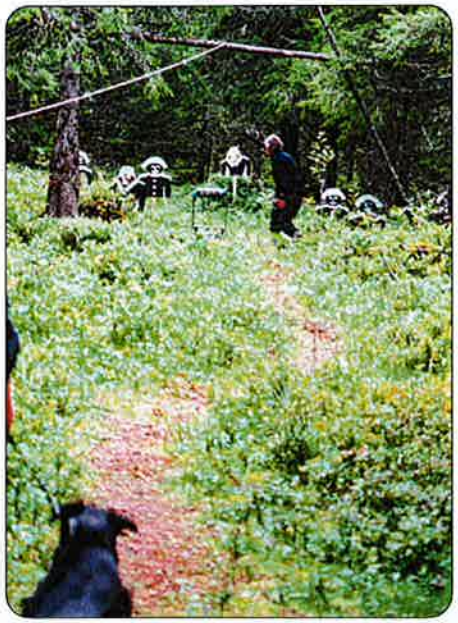

Førertilknytning/koordinering m/ forstyrrelse

Tilbake til øvelsesleder'n igjen, og Nina løper ut for andre gang. Thea blir sluppet igjen. - Ut å finne matmor - "Piece of cake" - gjort det før!

Forskjellen er at når Thea denne gangen har kommet halveis ut i feltet, spretter en sinna pappfigur opp midt i "fleisen" på henne og hun må lynraskt manøvrere til siden for ikke å bli truffet.

Nå gjelder det at ledertilkytningen er sterkere enn skrekken over å bli "an-grepet" av fæle fyrer. - Og det er den. Det hele går lynraskt, og Thea finner matmor så lett som bare det.

Flink pike!

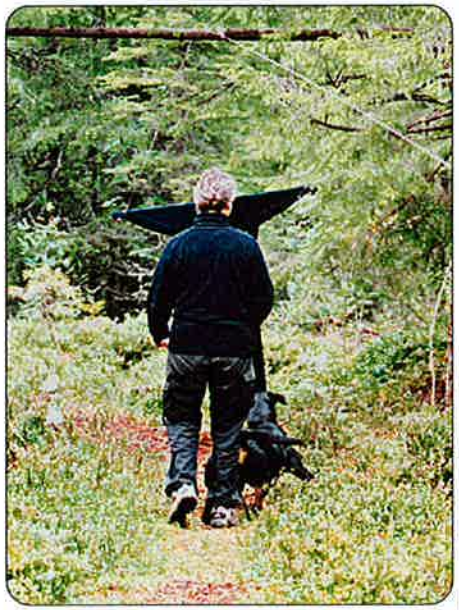

så kan det vel hende at "skurken" løper sin veg.

Nina måtte være med å ordne opp, og det tok litt tid før Thea var overbevist om at det hele var en "spøk".

Overraskelse

I Selbu finnes det ikke stier med kjele-dress-overfall, men det kan jo komme andre overfallere, så det er greit å vite hvordan hunden reagerer på det.

Det var ikke morsomt, og forsvarslysten var ikke særlig stor. - Men det går jo alltids an å bråke maksimalt,

Lydfølsomhet

En kjetting blir sluppet ned på ei bølgeblikkplate for å teste hundens følsomhet for skarpe, overraskende lyder.

"Vi gikk en tur på stien" - og plutselig ble det et forferdelig skrammel inni en kvisthaug rett ved siden av.

Dette var ikke så farlig, syntes Thea.

- Og jeg kan alltids sjekke hva det var som kom dettende og forårsaket alt dette rabalderet.

Og matmor er såre fornøyd med resultatet av denne øvelsen.

Når hele din verden synes
å være opp ned,
kan du enten forsøke
å rette den opp igjen,

eller du kan stå på hodet.

Sosial kamplyst

Det finnes mange skumle typer i skogen ved Jonsvatnet. Her kommer en figurant utkledd i kamo-kappe, gående nedover stien midt imot der Thea og Nina står. Figuranten stamper truende i bakken og viser utfordrende ansiktsgrimaser (snerrende munn og stirrende øyne).

Innimellom snur figuranten ryggen til og kryper litt sammen - for å roe ned.

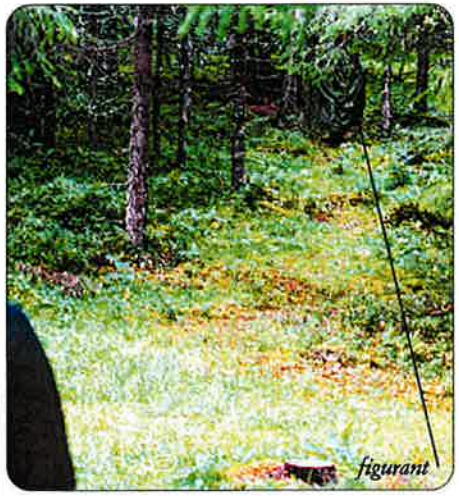

Dette var skikkelig ekkelt. Her gjelder det å følge med - og etterhvert si ifra på en tydelig og høylydt måte: - Ha deg vekk - kom ikke nærmere!

Når figuranten endelig stopper opp ute på sletta og blir sående med ryggen til og lutende hode, får Nina beskjed om å slippe Thea.

- Ikke tale om at jeg har tenkt å sjekke den der noe nærmere. Best å fortelle hvor mye jeg missliker den.

Det kan jo tenkes at den blir redd når jeg setter igang med mitt mest truende rottweiler-mål.

Matmor måtte tre støttende til, og Thea kunne (litt flau) konstatere at det jo bare var ei lita "figurant-berte" som hadde spilt teater.

Dominans

Enda flere eklinger. Denne gangen sitter han på en kjelke som blir dratt mot Thea og Nina. Han mangler ben og armer og er skikkelig sur i trynet med stirrende, hvite øyne og han "flekker tenner". Når kjelken blir dratt framover rugger den litt på seg og figuren blir enda nifsere.

- Best å si ifra HØYT OG TYDELIG at han bare skal pelle seg hjem.

- At du tørs å sitte der. Jeg skal hvertfall ha ryggen fri slik at jeg kan stikke dersom den gjør noen utfall.

- Ja, ja, så sier vi det da. Det er bare en pappfigur.

- Og jeg innrømmer at jeg er ei pyse. Er det så farlig da?

Og der gikk fotografen selvfølgelig tom for film. Reserven lå i bilen, uten at det var til noen hjelp.

Forsvarslyst

Neste øvelse besto av to hvitkledde "spøkelser" med stirrende øyne som kom imot Thea og Nina fra hver sin side. De gikk rolig framover og beveget seg annenhver gang.

Nå observerer hunden kun uten å gå ut med noen form for bjeffing - riktignok trygt plassert ved siden av matmor. Og når figurene stopper opp for godt, våger hun faktisk å snike seg innpå å sjekke "skjorteflakene" på den ene. - Ikke så værst til pyse å være.

Skuddprøve

Testen ble avsluttet med skuddprøve. Nina og Thea skulle leke med ei fille igjen samtidig som det ble løsnet flere skudd. Nå ville man teste hvor berørt hunden evt. ble og om den greide å fortsette med leken.

Dette gikk helt greit - og Thea hadde bestått hele funksjonsanalysen.

Ikke den modigste rottweileren i verden, men så skal hun da ikke bli politihund heller. Og med et stemmevolum som de fleste kan missunne henne skal hun nok alltids skremme bort noen eklinger her og der om det skulle bli nødvendig.

Gratulerer, Nina og Thea!

Høsttur ved Selbutunet.
Lille Emil synes det er stor stas å være med tante Sigrid på vogntur med Grom.

Har hunden din angst for raketter?

- Sakset fra Ukeadressa, 11.12.04. Av Ingeborg L. Refsnes -

Er du blant dem som må sitte
innelukket i badstua med bikkja nyttårsaften? Som får en overdrevent pesende, skjelvende, siklende hund oppi senga nyttårsmorgen når nabo-gutten tyvstarter opptenninga? Hver nyttårsaften opplever Trondheim Dyreklinikk det samme: Midt på dagen begynner telefonene å ringe. - Hunden min er hysterisk. Den må ha valium. Veterinærene mener imidlertid mye annet skal være prøvd før løsningen blir å dope ned hunden. Mange hunder opplever at deres naturlige fryktreaksjoner ikke fungerer i pillerus, f.eks. klarer ikke en neddopet hund å springe og gjemme seg under sofaen. Det kan gjøre opplevelsen av nyttårsaften langt vondere.

De som ikke eier hund
tenker neppe over at deres festrus kan skape panikk og angst hos ellers tilfredse logrende vesener. Det er rimelig av dem å reagere, raketter kan være farlige og en fryktreaksjon er et tegn på at deres overlevelsesinstinkt er ivaretatt. Men for enkelte hunder skaper frykten angst og i sjeldnere tilfeller fobier. Det er oftest når hunden er rundt tre år at fobier oppstår. Som hundeeier kan hele romjula bli et mareritt. Men i de aller fleste tilfeller er det faktisk mulig å kurere hunders angst og fobier.

Dette kan du gjøre nå - tre uker før dagen

Skaff deg D.A.P. (Dog Appeasing Pheronome). Dette er en stikkontakt med en beholder av feromoner som du setter i veggen. Feromoner er signalstoffer som tispa skiller ut for å berolige valpene sine. Disse har vist seg å være beroligende både på valper og voksne hunder. Stikkontakten du kjøper vil produsere damp som minner hunden din om tryggheten den følte hos mor. Finn et rom i huset ditt allerede i dag og la dette stoffet fylle rommet. Hunden din vil føle rommet som en trygg sone og rommet vil kunne gi sterkere trygghetsfølelse på en dag hvor alt ute virker skremmende og uttrygt. Det er for sent å stikke kontakten i veggen nyttårsaften. Den må ha erfaring med at å oppsøke dette rommet har gjort den trygg.

D.A.P. er relativt kostbart. En kontakt koster rundt 300 kroner og varer i fire uker. Du kan kjøpe refill som er noe rimeligere, rundt to hundre kroner.

* Det viktigste er at eiere med valp forebygger fryktreaksjoner nyttårsaften ved å gradvis tilvenne hunden de fremmede lydene og luktene. Den beste effekten oppnås før hunden er tre måneder. Gå f.eks. tur til en skytebane, la valpen først høre skudd i det fjerne og nærm deg sakte, men sikkert banen.

* Tren hunden din med en spesialtilpasset CD full av truende lyder. Denne kan bestilles hos din veterinær. Spill av med gradvis økende styrke.

* Finn fram til din hunds tålegrense for lyd. Hunder reagerer enten - eller. Det finnes et punkt, under dette reagerer den ikke, over dette farer den opp og blir utrygg. Tren lenge på dette nivået og gå sakte fram.

* Har din hund voldsomme plager, kontakt en atferdsterapeut. Når Gry Løberg hjelper hunder med angst og fobier, setter hun opp et eget treningsprogram for din kjære. Vanligvis trengs rundt fem samtaletimer med Løberg for å følge den firbente mot målet.

Dette kan du gjøre selve nyttårsaften

* Gå en lang tur med hunden så den blir sliten.

* Gi den et godt måltid når dere kommer hjem.

* Vær et sted skjermet for lyd utenfra.

* La gjerne hunden være sammen med en annen hund som er trygg og som ikke reagerer på raketter.

* La den få tilgang til et rom den kjenner hvor det står en kontakt D.A.P. i veggen.

* La radioen stå på eller spill musikk.

* Gi hunden din en åpen fluktrute. Hvis den løper og gjemmer seg, la den være i fred.

* Ikke trøst hunden din eller gi den respons på at den er redd. Det gjør bare at den føler at her er det virkelig grunn til å føle frykt. Ignorer fryktreaksjonene.

* Vær sammen med hunden. Det er viktig at du selv ignorerer lydene.

* Ta ikke med hunden ut for å se på fyrverkeriet.

Hundeeiernes bønn

* Vær snill: Ikke skyt opp raketter utenom selveste nyttårsaften!

* Ikke skyt opp raketter rett utenfor husdøra vår! Beveg deg utenfor boligstrøk og skyt opp rakettene fra en idrettsbane eller liknende.

* Aller helst: Dropp kjøpet av raketter i år og gi heller pengene til Frelsesarmeen.

Husk også!

De aller fleste hunder klarer seg helt fint nyttårsaften. Ikke fokuser på at nyttårsfeiringen er et problem. Det kan smitte over på hunden.

- Garantert ingen raketter her nede. Men kanskje musene har nyttårsfest?

Er sinte hunder sinte?

- Av Anders Hallgren. Sakset fra boka "Hundens gyllene regler" Del 8 -

Hundedyrene har en enorm kraft i sitt viktigste våpen - kjevene. Det kan faktisk dreie seg om et trykk på flere hundrede kilo pr tannspiss. Konstruksjonen på kjever og tenner er effektivt tilpasset formålet - nemlig å ta livet av byttedyret. De kvasse tennene skal kunne trenge igjennom tett pels, tykk lærhud, kraftige sener og muskler - samtidig som hunden skal være i stand til å påføre byttedyret - som kanskje veier ti ganger så mye - dødelige skader.

Aggresjonshemming

Hundens "våpen" er primært ment for bruk i kampen for mat. Men dersom to ulver blir sinte på hverandre, benytter de også kjevene til dette formålet. Med tanke på den utrolige styrken kan de jo drepe hverandre på kort tid.

Det er likevel sjelden at to hunder i slagsmål forårsaker skader på hverandre som leder til døden. Det ville ikke være forenelig med prinsippet om at flokken skal være en sterk og frisk jaktgruppe. Medlemmene i en flokk kan ikke gå omkring med infeksjoner i blodet, sundrevne ører, ødelagte øyne eller skadede ben. Da fungerer ikke flokken effektivt under jakta. Da kan overlevelsen bli truet av mangelen på mat.

Derfor er alle hundedyr utrustet med en beskyttelse som hindrer at de tar i med all kraft mot sine artsfrender. Dette er sperrer eller hemninger mot aggresjon. Disse hemningene synes å være svært sterke og det er ikke mye som kan sette dem ut av funksjon.

I stedet for å bite, benytter hundedyrene i første omgang kroppssignaler og trusler. I neste omgang høres trusselen gjennom knurring. Først når knurring ikke hjelper, kan de gå videre og begynne å bruke tennene. Selv graden av "våpeninnsats" - dvs. hvor kraftig tennene blir brukt - synes å være under kontroll.

Kroppssignaler for aggresjon

Når en hund er truende, selvsikker og uredd, gjør den seg så stor som mulig. Den strekker på seg, legger tyngden på framkroppen, løfter halen, vipper ørene framover, skyver fram munnvikene, drar nakken tilbake og bøyer ned halen mot brystet. Øynene flates litt ut i overkant, rynken mellom øynene blir tydeligere og blikket får et truende, aggressivt uttrykk. Blikket rettes stivt mot inntrengeren. Dette er en klar og tydelig advarsel. Et menneske som blir truet av en hund på denne måten, gjør best i å snarest vike unna med blikket og forholde seg rolig.

Knurring

Første trinnet for å beseire en motstander er altså gjennom kroppsspråk. Hjelper ikke dette, kommer, noen ganger samtidig, et forsøk gjennom lydsignaler. Det er knurringen. Knurrer gjør også en hund som truer, men selv er redd og ikke har tillit til hunden den knurrer mot. Ettersom dette faktum ofte blir misforstått skal vi se litt nærmere på dette.

Knurringen er vanligvis et signal om advarsel, ofte alvorlig ment. Og en advarsel er ikke en aggresiv handling. Kanskje kan den forebygge en slik handling. Man kan altså si at en hund som knurrer ikke er sint. Den bare sier at den kan bli sint. Det finnes mange situasjoner hvor en hund kan knurre. Dersom vi ikke klarer å tolke dette, kan det hende at vi behandler hunden feil. Noen eksempler fra mine journalkort kan her brukes for å belyse ulike årsaker til slik atferd.

Vokting av matskål

Tilfelle 1:

Golden retriever, hann, ca 2 år. Ung familie uten barn. Første hund.

Hunden knurrer kraftig og rynker nesen, skyver fram munnvikene og har bitt en gang.

Hundens situasjon i hjemmet er god (bra mosjon og stimulans). Ingen provosering har foregått fra eierens side. Ingen andre problemer.

I dette tilfellet trodde paret som eide hunden at det var en svikt i deres lederskap som var årsaken til dette. Men da dette var den eneste situasjonen hvor hunden knurret - og lignende eksempler er kjent fra samme rase - strøk vi denne teorien. De hadde aldri forsøkt å ta maten fra hunden, men mannen i huset hadde i noen tilfeller straffet hunden for at den knurret. Dette hadde derimot bare forverret det hele. Uten å kunne finne noen rimelig årsak til denne atferden, besluttet vi å trene.

Hunden manglet tillit til eieme i matsituasjonen. Altså gikk treningen ut på å gi hunden tillit. Vi skulle lære hunden det faktum at vi slett ikke hadde tenkt å spise opp maten hans. Vi gikk derfor fram til hunden mens han spiste og la noen ekstra godsaker opp i matskåla. Det kunne f.eks. være noen leverbiter eller andre delikatesser. Vi kuttet også ned noe på matmengden, men dette hjalp ikke så mye som vi hadde håpet. Vi gikk derfor over til å sitte på gulvet med matskåla i fanget mens hunden spiste. Dette fungerte betydelig bedre. Etter en uke begynte vi igjen på med å blande i godbiter mens han spiste. Sakte men sikkert senket vi matskåla nærmere og nærmere gulvet. Litt senere holdt vi i matskåla med bare ei hånd. Til slutt kunne hunden spise uten å knurre mens eieren sto ved siden av. Resultatet var godt etter mere trening, men hunden har hatt enkelte tilbakefall - spesielt i forhold til tilfeldige gjester i huset. Bein og spesielle tyggeben ble fjernet fra menyen.

Tilfelle 2:

Cocker spaniel valp, 4 måneder. Barnefamilie med relativt små barn. Første hund. Hunden knurrer kraftig og har bitt flere ganger når den vokter maten. Hele familien har forsøkt å trene valpen til å gi fra seg mat. Etter anbefaling fra oppdretter har mannen i huset slått hunden når den knurrer ved matskåla. Han hadde derimot ikke fulgt oppdretterens råd om å slenge valpen i veggen dersom den knurret. Gudskjelov for det!

Familien fikk klar instruks om å la valpen være i fred når den spiste. Etter et par uker var problemet helt borte. Også i dette tilfellet fikk de gå fram med noen godbiter mens valpen spiste. Valpen var også lei til å bite under lek og det kunne gå hardt ut over barnas klær. Disse problemene ble løst på litt ulike måter. Det mest vanlige var at man forlot valpen dersom den ble for voldsom i leken. Ca ni måneder senere var alle problemer borte etter at man hadde deltatt på et dressurkurs.

Knurring pga sterk redsel

Dette problemet er et av de vanligste og skyldes at hunden ikke stoler på eller er redd for hunden den knurrer til.

Tilfelle 1:

Riesenschnauzer, hann, ca 8 måneder gammel. Har blitt for lenge igjen hos oppdretteren. Har bodd hoe ensomt og ikke fått særlig kontakt med fremmede mennesker. Kom til Stora Sofielunds Hundskola som omplasseringshund.

Usikker, redd og uvant med det nye miljøet. Fikk gå lange turer, leke med hunder og bli kjent med en og en person. Ble trent av en av hundepsykologi-studentene i tillitsskapende øvelser og ble bra. Ble deretter omplassert til et nytt hjem og er pr i dag en veltilpasset og tillitsfull hund. Legg merke til at hunden aldri hadde fått straff fordi den knurret. Det er umulig å tvinge et individ til å få tillit til noe eller noen.

Tilfelle 2:

Schäfertispe, 7 måneder gammel.
Redd for fremmede. Fikk sjokk da noen slo henne fordi hun i redsel knurret til ham. Disse linjene taler sitt tydelige språk. Man trenger ikke å være hverken hundepsykolog eller ha spesiell hundeerfaring for å se at denne personen gjennom sin brutalitet kanskje for alltid har ødelagt et levende vesen.

Knurring uten årsak

Mange hunder blir steile og knurrer ved sjeldne anledninger. Det kan gå flere uker mellom hver gang - noen ganger enda lenger. De har "bra og dårlige dager".

Tilfelle 1:

Schäfertispe, ca 2 år gammel. Familie med 2 barn i tenårene. Hunden virker velstelt og er vanligvis vennlig og harmonisk. Ca 2 ganger pr år virker det

som om den blir i dårlig humør, og har i disse situasjonene også "nafset" i folk. Hun har derimot aldri bitt slik at det har blitt åpne sår. Vi fant fort ut at aggresiviteten hver gang kom ca 2 måneder etter løpetida. Dette var dermed et problem knyttet til "falske valper". Da tispa oppfattet seg som mor med valper, ble vi enige om at alle som kom i kontakt med henne i disse periodene skulle oppføre seg rolig og vennlig - samtidig som de skulle gi henne godbiter for å vinne hennes tillit. Etter dette har problemet vært borte.

Tilfelle 2:

West highland white terrier, hann, ca 2 år. Familie med 2 barn, hvorav ett i tenårene og ett noe yngre. Familien behandler hunden utmerket.

Iblant, vanligvis noen ganger pr måned, knurrer hunden og kan bite familiemedlemmer. Hunden har vært på et problemtreningskurs ved Stora Sofielunds Hundskola. Den første dagen var han vennligheten selv. Den andre dagen vek han unna, knurret og virket tverr og irritert. Jeg fikk her en følelse av at dette var en hund som var alt for snill til å være så sint. Jeg ba derfor familien sette seg ned med en almanakk og notere seg ved hvilke anledninger den hadde vært i slikt humør - så langt de kunne huske. Da lista var klar fikk vi svaret. Det var nesten bare på søndager og mandager hunden hadde vært i slikt dårlig humør. I helgene pleide familien å oppholde seg på landet og hunden fikk springe og leke ekstra mye. Bakbena hant tålte derimot ikke dette. Vi la også merke til hvordan hunden begynte å halte den andre dagen. Han hadde nemlig hofteleddsfeil.

Markering

Ofte hender det at hunden understreker trusselen noe kraftigere. Framfor alt dersom kroppssignalene ikke synes å være tilstrekkelig. Da kan den f.eks. markere med et bitt i lufta, rettet mot motstanderen. Det er framfor alt usikre hunder som gjør dette.

Med markering mener man mao. et bitt i luft - ofte svært nære motparten. En hund kan markere i pelsen på en annen hund eller i klærne til en person, men det blir ikke noe merke. Det er svært vanlig at markering, i likhet med knurring, er et uttrykk for redsel og uttrygghet. Den selvsikre hunden markerer nemlig ikke så ofte. Dersom inntrengeren ikke reagerer på kroppssignalene, bruker den selvsikre hunden gjerne å angripe og bite på ordentlig.

Som oftest vil hunden rette markeringen mot ansiktet på andre hunder eller folk. Mange mennesker bruker å misforstå dette. De tror da at hunden forsøker å hugge dem i strupen, men at de pga. sin raskhet slapp unna. Det triste med dette er at man oppfatter hunden som farlig. Hugge mot strupen er det værste som en hund kan gjøre.

En hund hugger ikke mot strupen uten at den har til hensikt å drepe eller påføre noen alvorlig skade. Det er f.eks. svært sjelden at hunder, etter et kraftig slagsmål, har sår på strupen. Derimot er det vanlig med sår på hver side av halsen. Der tar de ofte tak. Dersom en hund vil bite en person i strupen, så gjør den det. Det er ikke mye vi kan gjøre for å avverge et slikt alvorlig ment angrep i så fall. Nei, det det handler om er markeringer, som trolig rettes mot siden av halsen eller opp mot ansiktet, i avskrekkende hensikt. Og det handler da også om en hund som er mer redd enn den er sint.

I likhet med knurring, skyldes markeringer oftere utrygghet enn mangel på respekt.

Nafsing

Med nafsing menes et lite overfladisk bitt. Hunden nafser og tennene glir i pelsen på den andre hunden. Det oppstår små, overfladiske riper i skinnet. Nafsing er også en handling som er ment for å skremme - slik som markering. Den er bare litt sterkere.

Slik som i det første tilfellet dreier det seg om en usikker og ganske redd hund. Det er viktig å vurdere nafsing i forhold til det det er, nemlig en kraftig markering, og ikke mistolke det som en aggressiv handling av alvorlig karakter. Hundedyrene er nemlig så flinke at de på en brøkdel av et sekund kan avgjøre hvordan et bitt skal plasseres for å ha en avskrekkende virkning - uten å gjøre noen skade. De fleste "hundebitt" er kun nafsing.

Dersom en hund ønsker å bite, så gjør den det. Derfor må man ikke misoppfatte nafsing. Man må ikke anklage en hund for å ha bitt når den har nafset. For hunden er det en enorm forskjell. Det må det også være for oss, i rettferdighetens navn.

En undersøkelse

En undersøkelse som ble gjort av hundepsykologene Marie Hansson og Margaretha Andersson på Stora Sofielunds Hundskola, viser hvor sjelden hunder tilfører mennesker alvorlige skader. Materialet omfatter 239 skadede mennesker fra 14 sykehus. Dette tilsvarte antall skadede i juni og juli 1979. Av dem var 68% ubetydelig skadet, 24% mindre alvorlig skadet og 8% alvorlig skadet. Kategoriseringen ble gjort ut fra sykehuspersonalets egne vurderinger. I hovedsak var bittene konsentrert om hender og armer, mao. de deler av kroppen vi bruker i vår kontakt med hundene. 56% av skadene var hand- og armskader. Av andre opplysninger kan jeg nevne at lørdager og søndager var større ulykkesdager enn hverdager. 39% av bittene skjedde enten lørdag eller søndag.

Bitt

Når en hund biter oppstår det dype bittsår. Selve bittet kan være mer eller mindre kraftig. Dersom hunden tar i med full kraft, vil den uten videre kunne knuse arma på en person. Ved slike bitt vil hunden også riste på hodet slik at det i tillegg oppstår sliteskader. Av all den kapasiteten hunden er utrustet med, bruker den sjalden mere enn en liten del.

Når hemningene ikke fungerer

Det finnes situasjoner hvor bitehemningene ikke fungerer. Jeg har sett en del slike tilfeller. Det har da som oftest vært hunder som har ført et liv under stress. Stress er nemlig noe som forstyrrer mye av den instinktmessige atferden hos mange dyrearter. Og vi stresser ofte våre hunder. En svært beklagelig årsak til manglende bitehemning er inavlsdefekter og andre avlsfeil. Innenfor et par av de mest populære rasene finnes det uvanlig mange hunder som biter, og biter hardt, uten først å ha truet med kroppssignaler, knurring, markering eller nafsing. Dette er en svært alvorlig tendens i avelen som derfor må rettes opp. Hverken foreldre eller søsken av slike hunder må brukes i avl.

Dette at hundens naturlige bitehemning fungerer ordentlig er noe man må legge stor vekt på ved utvelgelse av avlsmaterialet. Dette er nemlig den største forutsetningen for at hund og menneske kan leve sammen.

Tenk på at:

- Tolk hundens signaler rett. Dersom hunden truer på en selvsikker måte - vis at du ikke tenker å slåss. Vend ansiktet bort fra hunden. Da forhindrer du ytterligere aggresjon.

- Misforstå ikke hundens signaler. Dersom hunden viser tenner og kanskje også knurrer, så se også på de andre signalene. Er ørene rett bakover, halen ned, hunden noe sammenkrøpet - da er den ikke sint. Da er den bare redd for deg. Vær rolig og snakk med hunden uten å se den i øynene, for ellers føler den seg truet.

- Straff ikke en hund som knurrer. Det skaper ikke tillitt. Det er jo pga. manglende trygghet den knurrer. Lytt ikke til folk som gir deg råd om å "ta fatt" i hunden når den knurrer. Ta det rolig og benytt godbiter.

- Gjør ikke et stort nummer av markering eller nafsing. Det viser at hunden er redd eller sint, men at den fungerer bra i forhold til sine naturlige instinkter.

- Dersom en hund viser en svikt i mekanismen som styrer bitehemningen, henvend deg snarest til en autorisert hundepsykolog/terapeut.

- Om du blir bitt av en hund er det vanligvis ikke noen større fare for infeksjoner i såret, dersom du selv ikke er skitten. Gjør rent og kontakt lege.

- Dersom hunden din er bitt, gjør rent og kontakt veterinær. Oppdager du et sår bør du lete etter et til fra den motsatte tannrekka. Ofte dannes det lommer mellom et sår fra både over- og underkjeve. I disse lommene kan det ofte danne seg infeksjoner.

Hundeeiere finner mye å glede seg over i FK butikken!

TILVENNINGS Labb GARANTI

Labb Vekst
Velsmakende fullfôr som egner seg særlig godt for valper og og ungbunder.

7 kilo (vnr 12420)
Kr 159,-

20 kilo (vnr 12421)
Kr 369,-

NB! LABB VEKST BEST I TEST PÅ TV2

Labb HUNDEFÔR

Labb Aktiv
Fullfôr til voksne hunder i normal aktivitet.

7 kilo (vnr 12423)
Kr 139,-

20 kilo (vnr 12424)
Kr 329,-

Labb Aktiv Pluss
Fullfôr til aktive og arbeidende hunder.

7 kilo (vnr 12427)
Kr 149,-

20 kilo (vnr 12428)
Kr 359,-

Labb Honnør
Fullfôr som er spesielt tilpasset eldre hunder med lavt aktivitetsnivå og hunder som har lett for å legge på seg. Inneholder ekstra mye vitamin E og C som også virker stimulerende på immunforsvaret.

7 kilo (vnr 12435)
Kr 139,-

Hundebur
Sammenleggbart **Fra kr 720,-**

Hundeseng **Fra kr 275,-**

Matbar til hund kr 145,-

FK butikken
Vi gir deg bedre råd
www.fk.no

SPAR supermarked

STATOIL
Statoil Service Selbu

Spar:	Man - Fre	09-20
	Lørdag	09-18
Statoil:	Åpent til	23.00

- Dagligvarer
- Smørehall m/ dekkservice
- Nytt selvvaskeanlegg
- Gass og Gassovner
- Videoutleie
- Rikstoto - Tipping
- Medisinutsalg

Café 1

Stedet for trivsel og god mat
• Grillretter • Pizza • Dagens middag
• Softis • Øl • Vin • Rikstotto direkte

B.Langseth A.S.
VARESENTER - BENSINSTASJON
7580 Selbu - Tlf. 73 81 01 70 - 73 81 01 80

Rimelig hundeforsikring i
Gjensidige

Gjensidige NOR
7580 Selbu, tlf. 03100

Det finnes bare to innlæringsmetoder - positiv og negativ forsterkning

- Sakset fra hundemagasinet "VOFF". Av instruktør NKK, Jørn Mazarino -

En utbredt oppfatning blant hundeeiere er at det er mange måter å lære opp en hund på. Dette stemmer ikke helt, fordi det bare finnes to måter å stimulere en hund til å gjøre det man ønsker; enten ved å bruke positiv forsterkning eller negativ forsterkning. Alt hunden gjør styres av tanken på at den kan oppnå noe - enten få en belønning, noe godt, klapp, ros e.l. - eller at den slipper å få et ubehag, eller at ubehaget tar slutt. Ingen hunder gjør noe for ingenting.

Bruk av forsterkninger

Alle stimulanser vi gir hunden med sikte på at den skal foreta seg noe vi ønsker, kaller vi forsterkninger. Det vil si at vi innfører et element som gir hunden sterkere grunn til å gjøre det vi ønsker.

Et lokkemiddel eller en straff er en forsterkning. Siktemålet er at vi skal øke sannsynligheten for at hunden vil gjøre det vi ønsker neste gang - ved at den forbinder handlingen med tilsvarende forsterkning til handlingen.

Under innlæring er det bare to forskjellige metoder å lære hunden noe på - enten ved bruk av positiv- eller negativ forsterkning.

Positiv forsterkning

Holder du en godbit foran nesen til hunden, vil den før eller senere sette seg ned. Gir du den da godbiten, vil den neste gang sette seg raskere når den ser at du har en godbit i hånden. Altså; hunden gjentar atferden i håp om å få en belønning. Når vi viser hunden en godbit, samtidig som vi sier "Sitt!" for å få den til å sette seg, er godbiten en forsterker. Dette øker sannsynligheten for at hunden vil sette seg når vi sier "Sitt!" neste gang.

Positiv forsterkning er noe hunden er ute etter å oppnå, og som øker sannsynligheten og viljen hos hunden til å gjenta handlingen - dvs. en belønning.

Negativ forsterkning

Negativ forsterkning er egentlig det samme, men med motsatt fortegn. Dette er også noe hunden er ute etter å oppnå, og som øker sannsynligheten og viljen hos hunden til å gjenta handlingen. Men her er resultatet noe hunden ikke liker, og som opphører når atferden utføres. Det vil si at hunden utfører handlingen for å unngå et ubehag.

Et eksempel på negativ forsterkning, er et trykk mot hundens kryss under innlæring av "Sitt!". Hunden vil erfare at når den setter seg, vil trykket (ubehaget) forsvinne. Derfor vil den senere sette seg på kommandoen "Sitt!" for å unngå ubehag. Det er ubehagelig for en hund å bli trykket ned. Ved bruk av negativ forsterkning (trykk mot krysset) utfører hunden kommandoen fordi den vil unngå ubehag, ikke fordi den har lyst til å utføre handlingen.

Øyeblikkelig resultat

Vi kan til en viss grad overføre dette til mennesker også. Får vi et positivt resultat av noe vi gjør, vil vi fortsette med å gjøre dette, dvs: resultatet er en positiv forsterkning. Får vi ikke noe positivt resultat, vil vi ha en tendens til å slutte.

Forskjellen på mennesker og hunder er imidlertid at vi mennesker kan tenke oss at en belønning eller et ubehag kan komme en gang i fremtiden, dvs. at vi kan utsette behovstilfredsstillelsen. Dette kan ikke hunder - hunder handler i øyeblikket, og styres av umiddelbar behovstilfredsstillelse.

Egen belønning virker sterkest

Når vi trener hunder, er det viktig at vi vet hva som er positive forsterkninger (belønninger) for hunder. Belønning er noe som hunden gjerne vil ha, eller vil gjøre. Belønning er også at hunden får gjøre som den vil, at den får viljen sin. Belønningen kan komme fra oss, fra andre eller ved at den skaffer seg den selv. Den sterkeste belønning en hund kan oppleve, er den belønning den skaffer seg selv.

Når vi f.eks. bruker godbit som belønning, må vi ha en hund som er glad i mat og en godbit som hunden virkelig liker. Noen hunder synes at tørrfor er godt, mens andre må ha pølse.

En hund som drar i båndet, gjør det fordi den får belønning for det, nemlig at den kommer fortere frem til et interessant sted å snuse e.l. Den får viljen sin. Dette er en sterk belønning.

Dersom du stenger en hund inne i et rom, og den lykkes med å få opp døren og komme seg ut, er dette noe av den sterkeste belønningen en hund kan få. Den vil lære seg veldig fort hvordan den skal komme ut neste gang den blir stengt inne. Friheten den skaffer seg selv, er en sterk belønning.

Ros

Ros er en type belønning som må læres inn på hunden. For å lære inn hva ros betyr, er det også bare to metoder; enten ved hjelp av positiv forsterkning eller negativ forsterkning. Det finnes ikke noe midt imellom.

Ved innlæring av rosen med positiv forsterkning, gis hunden et positivt resultat umiddelbart etter rosen - f.eks en godbit.

Ved innlæring av ros med negativ forsterkning, gis hunden ros istedenfor det ubehaget den er vant til å få. Hunden lærer seg til at rosen betyr at ubehaget uteblir. Har hunden f.eks. lært inn "Sitt!" ved at krysset er blitt trykket ned, og hunden setter seg uten å bli trykket, forteller den etterfølgende rosen hunden at ubehaget ikke kommer.

Mange ønsker ikke å bruke belønning, og spesielt ikke godbiter. Det hevdes at dette er bestikkelser, og at hunden skal læres til å lystre kommando fra lederen uten slike stimulanser.

Det er ingen hunder som gjør noe bare fordi det er noen som sier at de skal gjøre det. Hvis ikke man er villig til å bruke positiv forsterkning i innlæringen, er man nødt til å bruke negativ.

Tips

Tenk etter hvordan du vanligvis trener hunden din. Hva slags forsterkning bruker du? Prøv å se på hunden hvordan den er når du bruker positiv forsterkning, og når du bruker negativ forsterkning. Er det noen forskjell? Er det situasjoner hvor du bruker negativ forsterkning og kanskje kan gå over til positiv forsterkning? Endrer hunden oppførsel?

Du kan lede en hest frem til vann,
men du kan ikke tvinge den
til å drikke.

Reise med hund og katt

- Informasjon og gode råd - fra Bayer HealthCare, Animal Health -

En vellykket reise krever nøye planlegging

Før du reiser av sted til utlandet med kjæledyret ditt, er det en rekke ting du må tenke på. Det første spørsmålet du bør stille deg er om dyret ditt kommer til å sette pris på reisen i like stor grad som deg selv. Enlengre bil-, tog-, båt- eller flyreise kan bli både varm, trang og ubekvem.

For reiser mellom Norge og Sverige er det ingen andre krav enn at du kan dokumentere lovlig opphold for kjæledyret i Sverige / Norge ved f.eks. en vaksinasjonsattest eller lignende. Men for reiser mellom Norge og de fleste andre land er det derimot en rekke regler som krever nøye planlegging.

Forberedelser

Når du har bestemt deg for at hunden/katten skal være med, er det på tide å starte med alle forberedelsene. Det kan ta inntil 5-6 måneder å få alle papirene i orden. Først må dyret ID-merkes. ID-merking skjer hos veterinær og utføres ved at det enten tatoveres inn et nummer i øret eller ved at det føres en mikrochip innunder huden i nakken på hunden/katten. I samråd med veterinæren må de nødvendige vaksinasjoner gjennomføres. All vaksinasjon vil bli skrevet inn i et eget pass. EU-landene krever at hunden og katten er vaksinert mot rabies.

Du må videre kunne dokumentere at rabiesvaksinen har gitt dyret tilstrekkelig beskyttelse. Dette kontrolleres ved hjelp av en blodprøve. Reglene for når rabiesbeskyttelsen skal kontrolleres kan variere fra land til land. For å sikre at denne dokumentasjonen skal beholde sin gyldighet, må dyret revaksineres jevnlig iht. produsentens anbefaling.

Hva gjelder på reisemålet?

Undersøk hvilke krav som stilles til vaksinering og tidspunkt for blodprøve samt revaksinering på reisemålet. Spør også om forekomst av andre sykdommer på reisemålet. Enkelte områder kan ha innvortes og utvortes parasitter som vi ikke har i Norge. En del av disse kan spre sykdommer som gjør det nødvendig å beskytte hunden eller katten din.

Før hjemreisen

For å ta med deg dyret tilbake til Norge kreves det dokumentert rabiesbeskyttelse og bendelormbehandling. Blodprøve for dokumentasjon av rabiesbeskyttelse kan tidligst tas fire måneder etter fullført vaksinasjon mot rabies. Norge krever i tillegg en attestert liste over alle utførte vaksinasjoner. Disse attesteres i passet som du får hos din veterinær. For å kunne ta med deg dyret tilbake må hunden/katten behandles mot bendelorm med det godkjente virkestoffet prazikvantel, f.eks. Drontal/ Droncit, maksimum 10 dager før innførsel til Norge. Behandlingen skal gjentas senest 7 dager etter innreise. Begge behandlinger skal attesteres i passet av veterinær. Tisper og hunnkatter som er parret i utlandet behandles med Droncit vet., da de andre produkter ikke skal benyttes til drektige katter eller i de første 2/3 av drektigheten hos hund.

OBS!

Ved manglende dokumentasjon kan dyret nektes innreise eller bli satt i karantene i inntil 6 måneder. Kotroller derfor alltid de gjeldende regler på Mattilsynet sin hjemmeside

www.mattilsynet.no

Mindre trivelige bekjentskaper

Parasitter som forårsaker sykdommer eller problemer hos hunder og katter er vanligere i utlandet enn i Norge. Mattilsynet anbefaler derfor å behandle kjæledyrene mot flått. Diskuter gjerne behovet for annen forebyggende behandling med din veterinær før avreise.

Kattelopper

Kattelopper er svært vanlige fra Danmark og sydover. Loppen lever og formerer seg like godt på hunder som på katter og kan overføre bendelormen Dipylidium caninum til kjæledyret.

Flått

I Europa finnes det ulike typer flått. Flått kan overføre sykdommer som er smittsomme for både mennesker og dyr, slik som borreliose og erlichiose. Begge disse sykdommene smitter gjennom flåttbitt. Borreliose viser seg hos dyret i form av halthet og feber, men kan også gi diffuse symptomer som sentralnervøse forstyrrelser og avmagring. Erlichiose gir som regel høy feber og sløvhet. Beskytt derfor dyret ditt med et effektivt og avvisende flåttpreparat. Spør veterinæren din om råd.

Leishmaniose

Enkelte deler av Middelhavsområdet har etablert leishmaniose, en infeksjon som spres via sandfluer. Sykdommen kan også ramme mennesker. Et myggavvisende preparat kan benyttes for å redusere risikoen.

Hjerteorm

Hjerteorm er rundormer som lever i hundens hjerte. Det finnes flere typer hjerteormer. Mellomvert og smittespreder kan være landsnegler eller stikkmygg. Et forebyggende preparat kan være nødvendig. Spør din veterinær om råd.

Revens lille bendelorm

Revens lille bendelorm (Echinococcus multilocularis) er en svært liten, men alvorlig parasitt som forekommer flere steder i Europa, blant annet i vårt naboland Danmark. Parasitten gir ingen direkte symptomer hos hund/katt, men kan gi alvorlig sykdom hos mennesker. Hvis et menneske får i seg eggene, kan larven utvikle seg i bl.a. leveren og medføre alvorlig leverskade, en direkte livstruende sykdom som utvikles over svært lang tid. Fro å hindre at bendelormen etablerer seg i Norge er det satt krav om å gi hunden/katten en ormekur med godkjent preparat inneholdende prazikvantel før og etter innreise til Norge.

Gode råd og anbefalinger

- Vær forsiktig med hvor og hvordan dyret ditt luftes underveis. Vær nøye med å lufte med jevne mellomrom. Bruk bån for å ha god kontroll med hvor dyret beveger seg. Se etter skilt som advarer mot revens lille bendelorm og eventulle forbud mot å lufte kjæledyr.

- Sørg for at hunden/katten hele tiden har tilgang til friskt vann. Stol ikke på at alle vassdrag er rene nok til å drikke fra.

- Dyret skal alltid ha tilgang på frisk luft og være beskyttet mot varme og direkte sollys. Ikke la hunden være alene i en varm bil.

- Ikke glem å ta med "bæsjeposene" - det er like viktig å plukke opp etter dyret sitt i utlandet som hjemme!

- Hvis dyret ditt blir sykt underveis, kan det være fornuftig å ha tilgang til din "egen" veterinærs e-post adresse, telefon- eller faksnummer. Noen ganger holder det jo med et godt råd. Hvis dyret krever imiddelbar pleie, bør du kontakte en veterinær på stedet. Vis da til hundens pass.

- Det kan være fornuftig å forsikre dyret.

- Mattilsynet anbefaler at kjæledyr som fraktes over landegrensene blir behandlet mot flått. De anbefaler også at hunder vaksineres mot valpesyke og leptospirose selv om dette ikke lenger er et krav ved import/eksport.

Ha en god reise!

Pass

Nye regler tilpasset EU-landene. Dette er et unikt pass hvor dyrets ID-nummer, vaksinasjonsstatus, behandling mot bendelorm og flått, blodprøver og generell helsetilstand dokumenteres av veterinær.

Snørekjøring med hund

- Sakset fra hundemagasinet "VOFF". Av Bente Søgaard -

Skisesongen står for døren og mange ser fram til skiturer i skog, mark og fjell med hunden. Snørekjøring med hund er morsomt og gir god mosjon for både hund og fører. Her er noen tips om forberedelser og nødvendig utstyr.

De fleste hunder har glede av å være med på skitur. Men turens lengde, fysisk belastning og muligheten for å bruke hunden til å trekke, er avhengig av rase, størrelse og alder. Valper og unghunder skal ikke utsettes for store fysiske belastninger før de er ferdig utvokst. Dette varierer fra rase til rase og fra individ til individ, men hunden bør være mellom ett og to år før den får de store fysiske utfordringene. Det kan være lurt å rådføre seg med oppdrettere eller andre rasekyndige på forhånd. Ordinære skiturer hvor lengde og fart blir avpasset etter hundens alder, vil i de fleste tilfeller være helt greit, men man skal være varsom med å la hunden trekke. De minste hundene egner seg dårlig til snørekjøring, men det er likevel ingenting i veien for å ta også disse med på en skitur når farten blir avpasset etter hundens evne til å holde følge.

Forberedelser

Før skisesongen er det lurt å drive litt forberedelser, spesielt hvis hunden ikke har vært med på skiturer tidligere. Ved å vende hunden til utstyret og lære inn nyttige kommandoord på forhånd, reduseres faren betraktelig for å få en stresset og forvirret hund på de første skiturene. Skituren gir en rekke nye erfaringer og inntrykk, og jo færre ting som en fremmed for hunden, desto bedre.

Nødvendig utstyr til snørekjøring kan kjøpes inn før sesongen starter. Hunden bør få anledning til å venne seg til å gå med sele isteden for det vanlige halsbåndet. Ta også med kjørestrikken og beltet på turer om høsten. Det er lurt på forhånd å velge ut hvilke kommandoord hunden skal lære, og være konsekvent i bruken av disse. Nyttige kommandoord kan være: "Gå fram", "Rolig", "Stå", "Høyre" og "Venstre".

Treningstips

Finn en smal sti der du ikke møter for mange andre mennesker og hunder, og tren hunden på å gå foran deg i lina. På en smal sti med hindringer på sidene får hunden små muligheter til å gå ut til sidene, noe som er bra i innlæringsfasen. Viser hunden liten vilje eller forståelse for å gå fram, kan det i begynnelsen være greit å ha med seg en hjelper som kan stå et stykke foran på stien, og som hunden kan gå fram til. Er du alene med hunden, kan du sette igjen hunden på stien og selv gå et stykke framover. Ta med en godbit eller en leke som du viser hunden, og legg den på stien. Gå deretter tilbake til hunden, kobl hunden til beltet og gi den kommandoen om å gå fram. Når hunden gjør som du ønsker, fortjener den selvfølgelig ros, og kommandoordet kan godt gjentaes mens hunden utfører ønsket atferd, f.eks. "Flink hund. Gå fram".

De fleste hunder vil lære dette relativt raskt når det er noe attraktivt lenger fram på stien. Når hunden går fram når du ønsker det, kan du begynne å fjerne godbitene/lekene, og kun rose når hunden går framover. I innlæringen er det viktig å ikke kreve at hunden skal gå lange strekninger av gangen. Det er bedre å rose hunden og gi den belønning når den har gått riktig i 5-10 meter, enn å vente til hunden har gjort feil så du må korrigere den. Lengden kan økes etter hvert.

Når hunden går foran deg, skal den avpasse farten etter deg og ditt tempo. Kjørestrikken skal være stram, og hunden skal kjenne at det blir motstand. Hunden skal ikke trekke så hardt at du har problemer med å holde deg på beina eller ufrivillig må øke farten. Hvis hunden trekker kraftig, kan du stoppe opp og holde hunden tilbake, før du igjen begynner å gå rolig fram. Her kan du f.eks. benytte kommandoordene "Stå" og "Rolig". Når hunden begynner å forstå hva den skal gjøre, kan du øke vanskelighetsgraden ved å legge inn temposkifter ved å gå i ulike hastigheter og løpe.

Etter en del trening kan du avansere ved å lære hunden forskjellen på høyre og venstre. Lær gjerne inn en retning av gangen. Dette kan gjøres ved å bruke kommandoen "Høyre" - når stien eller vegen går markant til høyre, og tilsvarende med venstre. Dette er kommandoord som også kan læres inn på de vanlige turene uten at hunden har på seg sele. Bruk kommandoordene når du går med hunden ved siden av deg og tar vendinger til høyre og venstre.

Hunders kondisjon trenes opp langt raskere enn hos mennesker. Det er likevel lurt å trene opp hunden på forhånd hvis den skal være med på hyppige og lange skiturer. Sykling med hunden er god mosjon. Når hunden holder gange i trav bruker den muskulaturen best mulig. Dette tempoet forhindrer også belastningsskader, som kan oppstå hvis hunden galopperer ofte og over lange strekninger. Liker du å jogge, er dette også fin trening for hunden. For mye løping på asfalt kan være belastende for hunden.

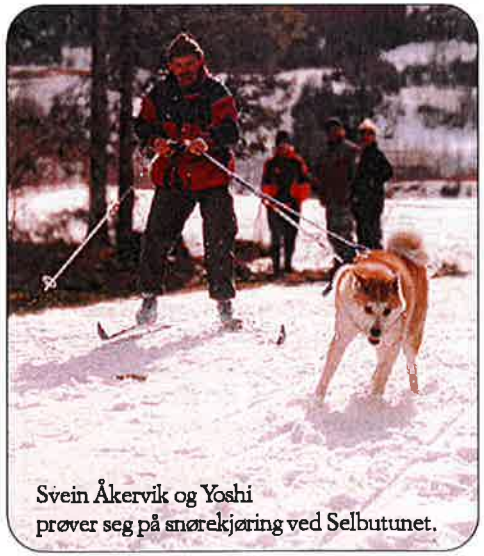

Svein Åkervik og Yoshi
prøver seg på snørekjøring ved Selbutunet.

Utstyr til snørekjøring

Det trenges ikke mye utstyr for å drive snørekjøring med hund. En sele til hunden, en kjørestrikk, og et belte med krok er det som skal til.

Når det skal investeres i utstyr til hunden, anbefales å bruke en forhandler/butikk som har spesialisert seg på hunder eller vet mye om hunder og hundeutstyr, og som har et godt utvalg.

Mye av utstyret kan fortone seg kostbart, men hvis det i første omgang blir kjøpt riktig utstyr og det brukes og behandles korrekt, vil utstyret vare minst hele hundens liv.

Sele

Det finnes utallige typer seler på markedet, og mange er laget til en kombinasjon for ski og sykkel.

Det viktigste å tenke på, er at selen skal passe hunden. Det beste er derfor å ta med hunden til butikken for å prøve selen. Selen skal sitte inntil hundens kropp, men skal ikke stramme. I reima som går under hundens buk, skal det være plass til to fingerbredder mellom selen og hunden. Dette fordi hundens lunger og brustkasse utvider seg når den er i fysisk aktivitet. Påse at metalldelene på selen ikke berører hundens kropp direkte. Metall leder temperaturer lett, og på kalde vinterdager kan det være sjenerende og ubehagelig for hunden. En del seler har polstring, ofte i form av et filtliknende stoff, i bryststroppen. Dette kan forhindre gnagsår hos hunden.

Kjørestrikk

Kjørestrikk er laget av tvinnet nylon med strikk på midten. Strikken reduserer kraftige rykk ved oppstart og tempoøkninger, noe som er ubehagelig både for fører og hund. Unngå derfor å bruke taug eller line uten slik strikk.

Kjørestrikker varierer i tykkelse, farge og lengde. Til en stor og kraftig hund er en tykk kjørestrikk best. Lengden på strikken er mellom 2,5 og 4 m, og må avpasses i forhold til hva man selv liker. Det gjelder å finne balansen mellom å ikke ha hunden så nærme at den sjeneres av at føreren kommer for tett innpå eller at føreren får problemer med å styre unna hunden hvis den stopper, og ikke å ha så lang strikk at føreren mister kontrollen.

Belte

For å kunne ha begge armene ledige til bruk for staver, er det nyttig med et magebelte med krok til å feste kjørestrikken. Strikken skal være lett å hekte av kroken ved behov. Selv for erfarne snørekjørere oppstår det situasjoner der fører og hund kommer på hver sin side av et tre eller en annen skiløper. Spesielt når farten er stor, er det viktig å raskt kunne hekte av hunden for å unngå kollisjon eller å rive andre skiløpere overende. Hvis skiløperen mister balansen og faller, er det greit å kunne koble av hunden slik at denne slipper å bli med på bråstoppen.

Bredde og tykkelse på beltet er viktig for førerens velbehag. Et bredt belte (min. 10 cm) med polstring er behageligst for ryggen. Det finnes også belter som er kombinert med rompetaske og/eller ryggsekk.

Potestell om vinteren

Vinteren kan være en hard tid for hundens poter, men de fleste problemer kan forebygges.

Hundens tredeputer er normalt hardføre og tåler mye. Det er likevel viktig å passe på at de ikke blir tørre, og at det ikke danner seg sprekker. Der veier og fortauer blir saltet om vinteren, er det spesielt viktig å unngå sprekker og sår på potene. Å få salt i sår svir som kjent, og er ubehagelig og vondt for hunden.

Smør potene med potesalve. Det beste er å smøre potene om kvelden når hunden har lagt seg til ro. Da får salven god tid til å trekke seg inn i potene og salvesøl på tepper og gulv unngås. Før en skitur kan det også være lurt å smøre potene idet hunden tas ut av bilen eller hytta.

Enkelte potesalver har i tillegg til å forebygge og lege sår, også en viss forebyggende effekt for isdannelse mellom tredeputene. Isklumper mellom tredeputene er irriterende og hunden vil gjerne legge seg ned for å gnage bort klumpene - ofte brått og uten forvarsel, I tillegg blir hunden ofte sår mellom tredeputene av både isklumpene og av å rive dem ut. Da kan den begynne både å blø og halte. Smør derfor godt med potesalve også mellom tredeputene.

Spesielt for langhårede raser er det fornuftig å klippe bort det meste av pelsen mellom tredeputene. Bruk en budt saks så du unngår å skade hunden. Det finnes spesialsakser for dette bruket. Egnede sakser kan også kjøpes i parfymeri. Med litt trening kan også klippemaskin brukes.

I tillegg til salver laget spesielt for hunder, kan vanlig sårsalver og salver for spedbarn/ barn som fåes kjøpt på apotek også brukes.

STJØRDAL DYREKLINIKK

Tlf.: 74 84 00 90
Ring for time

Autorisert Øyelyser

- Poliklinikk
- Kirurgi / Gassanestesi
- Tannbehandling
- Øyelysning
- Røntgen / ID
- Ultralyd
- Hjerteund. EKG
- Laboratorium
- KATARAKT KIRURGI - GRÅ STÆR

Øyeblikkelig hjelp
Hund, katt og andre selskapsdyr

Veterinærer
Hege Jøntvedt Engum
Per Jørgen Engum
Hilde Tanem
Sandgt. 1 v/ Bunnpris
7500 Stjørdal
www.stjordal-dyreklinikk.no

SMÅDYRKLINIKK
GODKJENT AV
DEN NORSKE
VETERINÆRFORENING

VI HJELPER DEG I VALGET AV SPORT- OG FRITIDSUTSTYR

SPORT

SELBUSPORT 'N

Selbutorget, 7580 Selbu - Tlf: 73 81 95 00 - Fax: 73 81 99 66

VIKING
ESSO
JOBU - FOR SKOGENS YRKE

Sørflakne Bensin og Service A/S
7580 Selbu
Tlf.: 73 81 73 50 Fax: 73 81 73 93

Autorisert bilverksted - Bensin - Olje
Gummiforhandler

Konsulentoppdrag
Trykksaker
Opplæring
Internett
Salg

SelbuNett
www.selbunett.no

Selbu DataSats / Selbu IT-senter
Tlf. 73 81 75 47 - mobil 926 03 856 - faks 73 81 77 85

Terminliste 2005, Trøndelag

13.02.	Trondheim	Norsk Schäferhund Klub Nordenfjeldske - **Utstilling + LP** (24.01.05) schafer.nordenfjeldske@klubb.nkk.no
12.03.	Steinkjer	Nord-Trøndelag Elghundklubb - **Utstilling** (28.02.05) nord-trondelag.elghund@klubb.nkk.no
23.04.	Fosen	Norsk Rettieverklubb Fosen - **Utstilling** (23.03.05) rettiever.fosen@klubb.nkk.no
24.04.	Malvik	Malvik Jff - **Utstilling** (10.04.05) malvik.jff@klubb.nkk.no
24.04.	Verdal	Norsk Retrieverklubb Nord-Trøndelag - **Utstilling** (24.03.05) rettiever.nord-trondelag@klubb.nkk.no
24.04.	Sunndalsøra	Sunndal Hundeklubb - **Utstilling + LP** (31.03.05) sunndal.hunde@klubb.nkk.no
24.04.	Trondheim	Norsk Schäferhund Klub Nordenfjeldske - **LP** (04.04.05) schafer.nordenfjeldske@klubb.nkk.no
30.04.	Stjørdal	Stjørdal Jff - **Utstilling** (10.04.05) stjordal.jff@klubb.nkk.no
30.04.	Trondheim	Sør-Trøndelag Elghundklubb - **Utstilling** (20.04.05) sor-trondelag.elghund@klubb.nkk.no
01.05.	Trondheim	Nidaros Brukshundklubb - **LP** (10.04.05) lydighet@nidarosbhk.no
05.05.	Støren	Støren Jff - **Utstilling** (17.04.05) storen.jff@klubb.nkk.no
14.05.	Orkdal	Orkla Jff - **Utstilling** orkla.jff@klubb.nkk.no
15.05.	Trøndelag	Norsk Rettieverklubb - **Utstilling** (15.04.05) rettiever@klubb.nkk.no (Berit Langdal Andresen, Smedstua, 7129 Brekstad)
28.05.	Trondheim	Nordenfjeldske Fuglehundklub - **Utstilling** (07.05.05) nordenfjeldske.fuglehund@klubb.nkk.no
28.05.	Trondheim	Trøndelag Dachshundklubb - **Utstilling** (07.05.05) trondelag.dachshund@klubb.nkk.no
28.05.	Trondheim	Trøndelag Harehundklubb - **Utstilling** (07.05.05) trondelag.harehund@klubb.nkk.no
05.06.	Røros	Røros Jff - **Utstilling** (22.05.05) roros.jff@klubb.nkk.no
18.06.	Stiklestad	Nord-Trøndelag Elghundklubb - **Utstilling** (25.05.05) nord-trondelag.elghund@klubb.nkk.no
18.06.	Stiklestad	Nord-Trøndelag Dachshundklubb - **Utstilling** (25.05.05) nord-trondelag.dachshund@klubb.nkk.no
18.06.	Stiklestad	Nord-Trøndelag Harehundklubb - **Utstilling** (27.05.05) nord-trondelag.harehund@klubb.nkk.no
18.06.	Stiklestad	Inn-Trøndelag Fuglehundklubb - **Utstilling** (25.05.05) helgar.asterno@vegvesen.no
18.06.	Oppdal	Surnadal Og Rindal Hundeklubb - **Utstilling + LP** (20.05.05) surnadal-rindal.hunde@klubb.nkk.no
19.06.	Oppdal	Oppdal Hundeklubb - **Utstilling + LP** (20.05.05) oppdal.hunde@klubb.nkk.no
25. - 26.06.	Trondheim	**Norsk Kennel Klub - Utstilling + LP + AG + AG Hopp** (23.05.05) info@nkk.no
25. - 26.06.	Trondheim	**Spesialutstillinger** i forbindelse med NKK for Norsk Boxerklubb Trøndelag, Norsk Newfoundlandshundklubb, Norsk Berner Sennenhundklubb Trøndelag, Norsk Spaniel Klub Trøndelag, Norsk Terrier Klub, Norsk Myndeklubb, Norsk Retrieverklubb Trondheim Og Omegn, Keeshound Klubben, Norsk Collie Klubb Trøndelag,Norsk Lapphund Klubb Trøndelag, Norsk Old English Sheepdogklubb, Norsk Belgisk Fårehund Klubb

Prøveresultater

Blodspor

Trøndelag Dachshundklubb, Trondheim, 21. august

NUCh Daimens Easy Choice (*Dino*) - storpuddel — Bente Martinussen
3. premie

Norsk Retrieverklubb avd. Trondheim og Omegn, Hovin, 28. - 29. august

NVCh Tomboys Symphony For You (*Pippi*) - cocker — Wenche R. Krogstad
1. premie / HP - Prøvens 2. Beste Hund

Sandfjæra's Atriplex (*Aro*) - *golden retriever* — Toril Sesseng
1. premie / HP

NVCh Tomboys Sweet Simone (*Momo*) - cocker — Wenche R. Krogstad
1. premie

Selbu Trekk- og Brukshundklubb, Selbu, 11. september (bevegelig)

Oscarborg Thea - rottweiler — Nina Fure Guldseth
2. premie

Midtskogmarkas Luna - norsk elghund grå — Nina Fure Guldseth
0. premie

Selbu Trekk- og Brukshundklubb, Selbu, september (bevegelig)

Midtskogmarkas Luna - norsk elghund grå — Nina Fure Guldseth
2. premie

Desperados Rigoletta (*Poa*) - eng. springer spaniel — Anne Langerud
2. premie

Jaktprøve

Ålen/Tydalsprøven, 3. - 4. september

Lady - engelsk setter — Per M. Nyheim
2 x 2AK

Funksjonsanalyse

Nidaros Brukshundklubb, 29. august

Oscarborg Thea - rottweiler — Nina Fure Guldseth
Godkjent

Her mangler sikkert mange resultater fra dere medlemmer. Send inn på mail eller vanlig post - eller slå på tråden, så får vi det med i neste nummer av NeaHund! Adresser / telefonnummer og frist står på side 3.

Til salgs

Overtrekksdress m/klubbmerke på ryggen, vindtett, m/frottèfor, todelt, str. M farge: burgunder/grønn/marineblå, ensf. bukse	kr. 300,-
Klubbmerke, stoff	kr. 20,-
Klubbmerke, klister	kr. 10,-
Klikker - til klikkertrening (shaping)	kr. 30,-

Bøker:

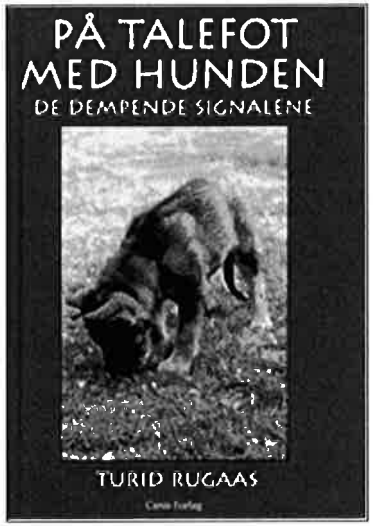

"På talefot med hunden",
Turid Rugaas,
Canis Forlag - **kr. 200,-**

"Førstehjelp til hund",
Jahn Ingebrigtsen og William Bredal,
Canis Forlag - **kr. 240,-**

B

Returadresse:
Selbu Trekk- og Brukshundklubb
Postboks 21
7581 Selbu

Vi skal være med
nissen, vi.
– Men ikke si det
til noen.